

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **T. N.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lutego 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 280/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 8 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 43/20,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego T. N. wniósł kasację, w której zostały sformułowane zarzuty naruszenia prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 4 k.p.k., 7 k.p.k. oraz 410 k.p.k.

We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego

w Szczecinie utrzymującego w mocy w odniesieniu do skazanego T. N. wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim. W uzasadnieniu wniosku skarżący argumentował, że w wypadku uchylenia wskazanego wcześniej orzeczenia w konsekwencji ponownej kontroli instancyjnej skazany mógłby ubiegać się o dobrodziejstwa postępowania wykonawczego (system dozoru elektronicznego, warunkowe przedterminowe zwolnienie) bez konieczności powrotu do zakładu karnego celem odbycia reszty kary, na poczet której zaliczono długotrwały pobyt w ramach tymczasowego aresztowania na etapie przygotowawczym.

W odpowiedzi na tą kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie jest utrwalone stanowisko, że wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji może mieć miejsce jedynie wyjątkowo, i to w razie zaistnienia szczególnych okoliczności. Łączy się to z faktem, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego już wyroku sądu odwoławczego, czyli orzeczenia objętego prawnym domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć. Do tych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w konsekwencji wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia samej kasacji i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

To skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu ze stawianymi zarzutami, wykazać szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia tych zarzutów, a tym samym i nieodwracalnych skutków wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonych kar.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanego w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzutu, co wymaga jego pogłębionej analizy, która nastąpi na rozprawie, ale dokonując badania jego wagi tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Tego

rodzaju oceny nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania tej skarg, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób oczywisty – bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy - wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Za taką okoliczność, nie może zostać uznana ewentualna, czysto hipotetyczna możliwość zmiany sytuacji skazanego w przypadku ponownego procedowania w sprawie.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[PGW]

(r.g.)